

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

2 Δεκεμβρίου 2016

ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Αρ. Φύλλου 399

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. 15995/201996

Καθορισμός των ορίων του αιγιαλού και δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση "Αγριλίτσα Βασιλικών", της Δ.Ε. Αρτεμισίου, του Δήμου Ιστιαίας - Αιδηψού, Π.Ε. Ευβοίας.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 3,4 και 5, του Ν. 2971/2001 (Α'/285) «περί αιγιαλού και παραλίας και άλλες διατάξεις», όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα και τις διατάξεις του άρθρου 113 του Ν. 3978/2011 (Α'/137) με το οποίο τροποποιήθηκε το άρθρο 5 του Ν. 2971/2001.

2. Τις διατάξεις του Ν. 3200/1955 "περί διοικητικής αποκεντρώσεως", όπως αυτές τροποποιήθηκαν και ισχύουν σήμερα με τα Ν.δ. 532/1970, Β.δ. 704/1970, Β.δ. 705/1970, Β.δ. 192/1972, Π.δ. 71/1984, Π.δ. 347/1986, Ν. 2026/1992 και Π.δ. 97/1993.

3. Την με αριθμ. πρωτ. 1063649/790/Α0006/3.8.2004 απόφαση του υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών «Περί καταγραφής και διοικητικής κωδικοποίησης των αρμοδιοτήτων σε θέματα υπηρεσιών υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών που περιέρχονται στους Γενικούς Γραμματείς Περιφερειών κατά τις διατάξεις της παρ. 21 του άρθρου 46 του Ν. 3220/2004.

4. Τις διατάξεις των διατηρούμενων άρθρων του Π.δ. 284/1988 «Οργανισμός Υπ. Οικονομικών».

5. Τις διατάξεις του Π.δ. 111/2014 «Οργανισμός Υπ. Οικονομικών».

6. Τις διατάξεις της παρ. 21 του άρθρου 46 του Ν. 3220/2004 (Α'/15) «μέτρα αναπτυξιακής και κοινωνικής πολιτικής - αντικειμενοποίηση του φορολογικού ελέγχου και άλλες διατάξεις» δυνάμει των οποίων από 10-04-2004, αρμοδιότητες του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, οι οποίες ανήκαν ή είχαν μεταβιβαστεί στους Νομάρχες μέχρι την έναρξη λειτουργίας των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και αφορούν θέματα του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, που εξαιρέθηκαν από την κατάργηση με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 39 του Ν. 2218/1994, περιέρχονται στους Γενικούς Γραμματείς Περιφερειών.

7. Τις διατάξεις του Ν. 3852/2010 (Α'/87) περί "νέας αρχιτεκτονικής της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης - Πρόγραμμα Καλλικράτης" και ιδίως τις διατάξεις της παρ. 1 και 2 του άρθρου 6, τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 280 και τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 283.

8. Το με αριθμ. πρωτ. Δ6Α 1022671 ΕΞ 2011/10.2.2011 έγγραφο του Υπ. Οικονομικών, σύμφωνα με το οποίο οι αρμοδιότητες του Υπουργού Οικονομικών, που περιήλθαν στους Γενικούς Γραμματείς των Περιφερειών (του Ν. 2503/1997, Α'/107), σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 21 του άρθρου 46 του Ν. 3220/2004 (Α'/15) και καταγράφονται στην υπ' αριθμ. 1063649/790/Α0006/3.8.2004 απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, ασκούνται από 1.1.2011, από τους Γενικούς Γραμματείς των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 280 του Ν. 3852/2010 (Α'/87).

9. Τις διατάξεις της παρ. 1 και 2 του άρθρου 6 του Ν. 3852/2010, με τις οποίες συστάθηκαν ως ενιαίες αποκεντρωμένες μονάδες διοίκησης του Κράτους 7 Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, μεταξύ των οποίων και η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδας, η οποία εκτείνεται στα όρια των περιφερειών Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδας, με έδρα τη Λάρισα και για τα καθήκοντα των Γενικών Γραμματέων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του Ν. 2503/1997 (Α'/107).

10. Τις διατάξεις του Π.δ. 138/2010 (Α'/231) «περί οργανισμού Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδας».

11. Την Πράξη 4 της 6.2.2015 του Υπουργικού Συμβουλίου «Αποδοχή παραιτήσεων των Γενικών Γραμματέων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων της Χώρας» (Α'/24).

12. Τις διατάξεις του αρθρ. 56 του Ν. 4257/2014 «Επίγουσες ρυθμίσεις αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών» (Α'/93).

13. Την από 30.6.2016 έκθεση της κατά το άρθρο 3 του Ν. 2971/19.12.2001 (Α'/285) «περί αιγιαλού και παραλίας» αρμόδιας Επιτροπής καθορισμού ορίων αιγιαλού και παραλίας, για τον καθορισμό ορίων αιγιαλού και δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση «Αγριλίτσα Βασιλικών», της Δ.Ε. Αρτεμισίου, του Δήμου Ιστιαίας - Αιδηψού, Π.Ε. Ευβοίας, με ενδιαφερόμενο τον Σπουρόπουλο Κωνσταντίνο.

14. Το από Ιανουαρίου 2016 τοπογραφικό διάγραμμα κλίμακας 1:500 αποτελούμενο από μία (1) πινακίδα που συντάχθηκε από τον Τοπογράφο Μηχανικό Χαρβαλιά Ιωάννη και το οποίο ελέγχθηκε ως προς την ακρίβεια της αποτύπωσης από τον Προκάκη Δημήτριο Αγρονόμο Τοπογράφο Μηχανικό της Περιφερειακής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδας στις 27.6.2016 και θεωρήθηκε από την Γκάλφα Αθανασία, Πολιτικό Μηχανικό Αναπληρώτρια Προϊσταμένη της Περιφερειακής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδας στις 29.6.2016 και συνοδεύει την Έκθεση της προαναφερόμενης Επιτροπής.

15. Το με αριθμ. πρωτ. 830/28.1.2016 έγγραφο της Περιφερειακής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδας / Τμήματος Β' Αιγιαλού-Παραλίας, προς το ΓΕΕΘΑ, για τη σύμφωνη ή μη γνώμη τους, σύμφωνα με το άρθρο 113 του Ν. 3978/2011.

16. Το με αριθμ. πρωτ. Φ. 119.1/55/326544/Σ.2663/3.6.2016 έγγραφο του ΓΕΕΘΑ περί μη αντίρρησης συνέχισης της διαδικασίας καθορισμού των ορίων αιγιαλού, παραλίας και τυχόν υπάρχοντος παλαιού αιγιαλού στη θέση «Αγριλίτσα Βασιλικών», της Δ.Ε. Αρτεμισίου, του Δήμου Ιστιαίας-Αιδηψού, Π.Ε. Ευβοίας.

17. Το με αριθμ. πρωτ. 12380/8.11.2016 έγγραφο της Περιφερειακής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδας, με το οποίο ζητείται η έκδοση απόφασης, αποφασίζουμε:

Επικυρώνουμε την από 18.8.2016 έκθεση της κατά το άρθρο 3 του Ν. 2971/19.12.2001 αρμόδιας Επιτροπής καθορισμού ορίων αιγιαλού και παραλίας, για τον καθορισμό ορίων αιγιαλού και δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση «Αγριλίτσα Βασιλικών», της Δ.Ε. Αρτεμισίου, του Δήμου Ιστιαίας - Αιδηψού, Π.Ε. Ευβοίας, καθώς και το από Ιανουαρίου 2016 τοπογραφικό διάγραμμα κλίμακας 1:500 αποτελούμενο από μία (1) πινακίδα που συντάχθηκε από τον Τοπογράφο Μηχανικό Χαρβαλιά Ιωάννη και το οποίο ελέγχθηκε ως προς την ακρίβεια της αποτύπωσης από τον Προκάκη Δημήτριο Αγρονόμο Τοπογράφο Μηχανικό της Περιφερειακής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδας στις 27.6.2016 και θεωρήθηκε από την Γκάλφα Αθανασία, Πολιτικό Μηχανικό Αναπληρώτρια Προϊσταμένη της Περιφερειακής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδας στις 29.6.2016.

Στο τοπογραφικό αυτό διάγραμμα η αρμόδια επιτροπή καθορίζει για πρώτη φορά την οριογραμμή αιγιαλού με κόκκινη συνεχή πολυγωνική γραμμή με στοιχεία 1, 2, ..., 13, 14, 15 της οποίας οι κορυφές εξασφαλίζονται με συντεταγμένες από το κρατικό τριγωνομετρικό δίκτυο σε Εγκάρσια Μερκατορική Προβολή στο Ελληνικό Γεωδαιτικό Σύστημα Αναφοράς 1987 (ΕΓΣΑ 87) και την οριογραμμή της παραλίας με κίτρινη συνεχή πολυγωνική γραμμή με στοιχεία 1', 2', ..., 9', 10', 11' της οποίας οι κορυφές εξασφαλίζονται με συντεταγμένες από το κρατικό τριγωνομετρικό δίκτυο σε Εγκάρσια Μερκατορική Προβολή στο Ελληνικό Γεωδαιτικό Σύστημα Αναφοράς 1987 (ΕΓΣΑ 87) και της οποίας οι πλευρές καθορίζονται κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να συμπεριλαμβάνεται ο ήδη διανοιγμένος παραλιακός δρόμος με κυμαινόμενο πλάτος

δέκα (10) -δεκαοκτώ (18) μέτρων από αυτή του αιγιαλού, για την εξυπηρέτηση των σκοπών του άρθρου 1, παρ. 2, του άρθρου 2, παρ. 3 και του άρθρου 7, παρ. 1 του Ν. 2971/2001. Οι κατασκευές που υπάρχουν στη ζώνη της παραλίας, δεν εξαιρούνται από αυτή. Επίσης η επιτροπή αποφαινεται ότι δεν υπάρχει παλαιός αιγιαλός, όπως προέκυψε από την από 2008 γεωλογική μελέτη του ΙΓΜΕ.

Η απόφαση αυτή με την έκθεση της Επιτροπής και το τοπογραφικό διάγραμμα, να δημοσιευθούν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Λάρισα, 21 Νοεμβρίου 2016

Ο Ασκών καθήκοντα Γενικού Γραμματέα
Αποκεντρωμένης Διοίκησης
ΗΛΙΑΣ ΤΣΕΛΙΓΚΑΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΟΡΙΩΝ ΑΙΓΙΑΛΟΥ -
ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ
ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΤΗΣ 30/06/2016

Στη Χαλκίδα σήμερα 30-06-2016, ημέρα Πέμπτη.

Η Επιτροπή καθορισμού ορίων αιγιαλού-παραλίας-παλαιού αιγιαλού, η σύνθεση της οποίας καθορίστηκε βάσει των διατάξεων του άρθρου 3 του Ν. 2971/2001 «περί αιγιαλού-παραλίας και άλλες διατάξεις» και συγκροτήθηκε με την αριθμ. 7405/84673/13-5-2015 απόφαση Γ. Γ. Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδας, όπως τροποποιήθηκε με την αριθμ. 8294/9579280/28-01-2014 και την 17672/221025/1-12-2015 απόφαση του Γ. Γ. Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδας, αποτελούμενη από τους:

1. Γραμματικού Ελευθερία, πτυχιούχο τοπογράφο μηχανικό ΤΕ/Δ2, υπάλληλο του Αυτοτελούς Γραφείου Δημόσιας Περιουσίας Ν. Ευβοίας, ως αναπληρώτρια Πρόεδρος, (κλυωμένου του τακτικού μέλους).

2. Προκάκη Δημήτριο, διπλωματούχο αγρον. - τοπογράφο μηχανικό ΠΕ/Δ2, υπάλληλο του Αυτοτελούς Γραφείου Δ.Π. Ν. Ευβοίας, ως αναπληρωματικό μέλος, (κλυωμένου του τακτικού μέλους).

3. Δανάκη Σωτήρη, υποπλοίαρχο Λ.Σ., Λιμενάρχη του Λ/Χ Αιδηψού, σαν μέλος.

4. Ζέρβα Νικόλαο, διπλωματούχο αρχιτέκτονα μηχανικό ΠΕ/Γ, Προϊστάμενο της Υπηρεσίας Δόμησης του Δήμου Ιστιαίας-Αιδηψού, σαν μέλος.

5. Δ/ντή ΠΕΧΩ Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας - Στ. Ελλάδας ή νόμιμο αναπλ/τή (αν και προσκλήθηκε νόμιμα δεν προσήλθε).

Συνήλθε την 30-6-2016 στα γραφεία του Αυτοτελούς Γραφείου Δημόσιας Περιουσίας Ν. Ευβοίας, για να γνωμοδοτήσει επί της υπόθεσης καθορισμού για πρώτη φορά των οριογραμμών αιγιαλού - παραλίας - παλαιού αιγιαλού στη θέση Αγριλίτσα, Βασιλικών, Δ.Ε. Αρτεμισίου, Δήμου Ιστιαίας - Αιδηψού, Ν. Ευβοίας, με ενδιαφερόμενο τον Σπυρόπουλο Κωνσταντίνο.

Αφού διαπιστώθηκε απαρτία κατά τις διατάξεις του άρθρου 14 του Ν. 2690/1999, η Πρόεδρος κηρύσσει την έναρξη της συνεδρίασης, αφού η υπόθεση θεωρείται επείγουσα, λόγω παρέλευσης της προθεσμίας της παρ. 3

του άρθρου 5 του Ν. 2971/2001, όπως κρίθηκε ως τέτοια και από τα υπόλοιπα μέλη της Επιτροπής:

Η Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη

1. Την από 14-1-2016 αίτηση του Ιωάννη Χαρβαλιά, με την οποία ζητά τη χάραξη του αιγιαλού-παραλίας στην ως άνω περιοχή και υποβάλλει χάρτη ΓΥΣ 1:5000 προκειμένου να διαβιβαστεί στο ΓΕΕΘΑ.

2. Τις διατάξεις του Ν. 2971/2001 (ΦΕΚ 285/τ.Α'/19-12-2001) «περί αιγιαλού-παραλίας», όπως τροποποιήθηκε, συμπληρώθηκε και ισχύει καθώς και της αριθμ. 1089532πε/ 8205πε/Β0010/20-04-2005 κοινή υπουργική απόφαση Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και ΠΕΧΩΔΕ «περί στοιχείων καθορισμού αιγιαλού και παραλίας.

3. Τις διατάξεις του άρθρου 113 του Ν. 3978/2011 (ΦΕΚ 137/τ.Α'/2011), με τις οποίες τροποποιήθηκε το άρθρο 5 του Ν. 2971/2001.

4. Το αριθμ. πρωτ. 830/28-1-2016 έγγραφο της Περιφερειακής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας Θεσσαλίας - Στ. Ελλάδας, του Τμήματος Β' Αιγιαλού-παραλίας, με το οποίο διαβιβάστηκε η υπόθεση προς το ΓΕΕΘΑ, κατ' εφαρμογή της παραπάνω διάταξης.

5. Το αριθμ. Φ.119.1/55/326544/Σ.2663/3-06-2016 έγγραφο ΓΕΕΘΑ, με το οποίο γνωμοδότησε ότι δεν έχει αντίρρηση για τη συνέχιση της διαδικασίας καθορισμού των ορίων αιγιαλού-παραλίας και τυχόν υπάρχοντος παλαιού αιγιαλού στην υπόψη περιοχή.

6. Την αριθμ. 12151/127085/6-8-2014 (ΦΕΚ 359/τ.Δ'/6-8-2014) απόφαση Γ.Γ. Περιφέρειας Στ. Ελλάδας, με την οποία επικυρώθηκαν τα όρια αιγιαλού-παραλίας στη θέση οικισμός Ψαροπούλι, Βασιλικών, Ν. Ευβοίας σε παρακείμενη προς βορρά περιοχή της εξεταζόμενης καθώς και το διάγραμμα που τη συνοδεύει βάσει του οποίου έγινε η απαιτούμενη συναρμογή των κορυφών αιγιαλού (1~7) και παραλίας (1'~7').

7. Το 3ο Πρακτικό της Συνεδρίασης της από 23-06-2014 απόφασης της Επιτροπής καθορισμού αιγιαλού-παραλίας που αφορά την προαναφερόμενη παρακείμενη προς βορρά περιοχή, κατά την οποία εξετάστηκαν τα στοιχεία για τον τυχόν καθορισμό παλαιού αιγιαλού στην περιοχή (γεωλογική μελέτη 2008 ΙΓΜΕ, κ.λπ. στοιχεία) και η Επιτροπή αποφάνθηκε ότι δεν υπάρχει παλαιός αιγιαλός.

8. Το από Ιανουάριο 2016 τοπογραφικό διάγραμμα, της υπό καθορισμό περιοχής, που υπεβλήθη, το οποίο συντάχθηκε από τον διπλωματούχο τοπογράφο μηχανικό Ιωάννη Χαρβαλιά, σε κλίμακα 1:500, σε μια (1) πινακίδα, με αρ. σχ. 1 και το οποίο ελέγχθηκε για την ακρίβεια της αποτύπωσης την 27-06-2016 από τον Δημήτριο Προκάκη, διπλωματούχο αγρον. - τοπογράφο μηχανικό ΠΕ/Δ1, υπάλληλο του Αυτοτελούς Γραφείου Δ.Π. Π.Ε. Ευβοίας και θεωρήθηκε την 29-06-2016 από την Αθανασία Γκάλφα, πολ. μηχανικό, Διευθύντρια της Περιφερειακής Δ/νσης Δημόσιας Περιουσίας Θεσσαλίας Στ.-Ελλάδας, όπως ορίζουν οι διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 2 του Ν. 2971/2001.

9. Την επιτόπιο μετάβαση των μελών της Επιτροπής, κατά την 27-06-2016, μετά την αριθμ. 7108/24-06-2016 πρόσκληση της Προέδρου της, σχηματισθείσα αντίληψη για το πλάτος της βρεχόμενης ζώνης της ξηράς και άλλα

συναφή στοιχεία που προβλέπονται από το άρθρο 9 του Ν. 2971/2001 και ειδικότερα:

α) τη γεωμορφολογία του εδάφους:

Η περιοχή μελέτης βρίσκεται στο στο ΒΛ. τμήμα του Ν. Ευβοίας και ανήκει διοικητικά στη Δ.Ε. Αρτεμισίου. Αποτελεί τμήμα της παραλίας «Ψαροπούλι», όρμου Βασιλικών, η οποία εκτείνεται σε συνολικό μήκος 3 χλμ. και οριοθετείται Βόρεια από τη λοφοσειρά Σπαλαθριάς, νότια από το λόφο Αχλάδες, δυτικά και νοτιοδυτικά από τους λόφους Παλαιόκαστρο και Τσούπρα ενώ ανατολικά βρέχεται από το Αιγαίο πέλαγος. Στην παραλία αυτή εκβάλουν δύο ρέματα ένα στη βόρεια πλευρά το «Μικρό Ρέμα και Μαύρο Ρέμα» και ένα στην κεντρική και νότια το «Βόθανος Ρέμα».

ι. η μορφολογία της ακτής της εξεταζόμενης περιοχής συνίσταται από χαλαρά ιζήματα (άμμους, χαλίκια και κροκάλες), κυματογενούς διεργασίας καθώς και προερχόμενα από την τροφοδοσία χειμάρρων (Μικρό Ρ., Μαύρον Ρ. και Βόθανος Ρ.) που υφίστανται, όπως προαναφέρθηκε εκατέρωθεν της εξεταζόμενης περιοχής, με εύρος που κυμαίνεται στα 30,00 μ. περίπου και υψόμετρα αυχένα που κυμαίνονται στα 2,80 μ. περίπου.

ιι. η μορφολογία της συνεχόμενης της ακτής περιοχής, είναι πεδινή με ομαλό ανάγλυφο με μικρή κλίση προς τη θάλασσα και καλύπτεται, όπως προκύπτει από το γεωλογικό χάρτη του ΙΓΜΕ (κλ. 1:50.000), από προσχωσιγενείς αποθέσεις σε γεωμορφολογικά αναπτυσσόμενες και εξελιγμένες ομαλές ταπεινές περιοχές και υλικά ελουβιακού μανδύα λεπτομερούς κυρίως κοκκομετρικής σύνθεσης ενώ μεταξύ της παραλιακής ζώνης και της χέρσου παρατηρείται σειρά θινών που αναπτύσσονται παράλληλα με την ακτή σε σχετικά μεγάλο μήκος και εντοπίζονται μακριά από τις εκβολές των χειμάρρων και των ρεμάτων, δηλαδή σε θέσεις όπου η δράση του ανέμου υπερισχύει της δράσης των ρεμάτων. Τμήματα των θινών αυτών σήμερα έχουν καταστραφεί μερικώς ή ολικώς εξαιτίας της ανθρωπογενούς παρέμβασης για τη δημιουργία προσβάσεων καθώς και με την κατασκευή της παραλιακής οδού που είναι διανοιγμένη επάνω σ' αυτές.

Η περιοχή μελέτης διέπεται από τις εκτός σχεδίου πολεοδομικές διατάξεις και είναι αραιά δομημένη με κατοικίες κυρίως παραθεριστικές.

Οι κυρίαρχες χρήσεις γης της εξεταζόμενης περιοχής από πλευράς κάλυψης είναι αυτή της οικιστικής και των καλλιεργειών με κύρια απασχόληση του πληθυσμού πρωτίστως στον τριτογενή τομέα (αναψυχή-τουρισμός κ.λπ.) ενώ ακολουθεί ο πρωτογενής με περισσότερη ανάπτυξη της γεωργίας και της αλιείας.

iii. το φυσικό όριο βλάστησης, το οποίο στο μεγαλύτερο τμήμα έχει αποψιλωθεί λόγω των επεμβάσεων συνίσταται κυρίως από χαμηλή ποώδη φυσική βλάστηση (αγριόχορτα, κ.λπ.) ενώ υφίσταται και τεχνητή δενδρώδης βλάστηση από αρμυρίκια που έχουν φυτευτεί κατάντι και παράλληλα της παραλιακής οδού.

β) το γεγονός ότι στην περιοχή δεν εντοπίστηκαν παράκτιοι φυσικοί πόροι.

γ) τους ανέμους που προσβάλλουν την περιοχή μελέτης, οι οποίοι είναι κυρίως οι Β., ΒΑ, Α. και Ν.Α. διέυθυνσης, με ετήσια συχνότητα, σύμφωνα με τα στοιχεία

του Μ.Σ. Σκοπέλου της ΕΜΥ (στατιστικά ανεμολογικά στοιχεία ετών 1956-1991) 19,4%, 16,13%, 0,9% και 1,99% αντίστοιχα και ένταση έως 10 Bf. (για τη Β. δ/νση) ενώ σύμφωνα με τα στοιχεία του Μ.Σ. Σκύρου της ΕΜΥ (στατιστικά ανεμολογικά στοιχεία ετών 1955-1997) ετήσια συχνότητα 21,43%, 19,6%, 3,96% και 4,36% αντίστοιχα και ένταση έως 11 Bf. (για τη Β. και ΒΑ δ/νση).

Τα παλιρροιακά δεδομένα που βασίζονται σε μακροχρόνιες παρατηρήσεις του παλιρροιακού σταθμού Σκιάθου (στατιστικά στοιχεία παλίρροιας περιόδου 1955-1987), πλησιέστερου στην εξεταζόμενη θέση εμφανίζουν μέσο εύρος παλίρροιας 0,07 μ., μέγιστο εύρος 0,60 μ., ελάχιστο εύρος 0,01 μ. και επάλλαξη 1,05 μ.

δ) η μορφολογία του πυθμένα στο μυχό του όρμου είναι αμμώδης. Βάθη μικρότερα των 5 μέτρων εκτείνονται μέχρι 100 μ. ανοιχτά τους, ανοιχτότερα δε τα βάθη αυξάνονται και η ισοβαθής των 50 μέτρων βρίσκεται μέχρι 7 δέκατα του μιλίου ανοιχτά τους, όπως προκύπτει και από το χάρτη της ΓΥΣ σε κλιμ. 1:50.000 μορφολογίας του πυθμένα και των ανέμων που την επηρεάζουν να αναμένεται μεγάλη ένταση κυματικού πεδίου.

στ) την ύπαρξη τεχνικών έργων στην περιοχή μελέτης, που συνίστανται στην παραλιακή οδό, η οποία έχει διανοιχθεί εν μέρει επί της σειράς των αμμοθινών και η οποία έχει χαρακτηριστεί ως δημοτική με την αριθμ. 5234/2007 απόφαση Νομάρχη Εύβοιας και σε ένα μικρό υδραυλικό έργο απορροής των ομβρίων υδάτων κάθετα στην παραλιακή οδό και σε απόσταση περίπου 350 μέτρα από την αρχή αποτύπωσης των ορίων του αιγιαλού. (σημείο 1).

ζ) την μη ύπαρξη εγκεκριμένων χωροταξικών κατευθύνσεων και χρήσεων γης που επηρεάζουν την παράκτια ζώνη.

η) το γεγονός ότι στην περιοχή δεν υφίσταται εθνικό κτηματολόγιο.

θ) την μη ύπαρξη ευπαθών οικοσυστημάτων και προστατευόμενων περιοχών.

ι) την μη ύπαρξη καταγεγραμμένων δημοσίων κτημάτων, αρμοδιότητας Υπ. Οικονομικών.

8. Τα στοιχεία που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 3 και του άρθρου 6 του Ν. 2971/2001 για την ύπαρξη ή μη παλαιού αιγιαλού, που συνίστανται σε φυσικές ενδείξεις των συνεχόμενων του αιγιαλού εκτάσεων (όπως το αμμώδες, ελώδες ή βαλτώδες του εδάφους) για την οριοθέτηση των οποίων ώστε να συμπεριληφθούν στον παλαιό αιγιαλό απαιτείται έλεγχος αεροφωτογραφιών διαφόρων ετών, γεωλογικές μελέτες κ.λπ.,

και επειδή:

ι. στην εξεταζόμενη περιοχή παρατηρήθηκαν από την επιτόπια αυτοψία μας υπολείμματα αμμοθινών στα ανάντι της παραλιακής οδού

ii. σύμφωνα με την αριθμ. 207/1994 γνωμοδότηση του ΝΣΚ, που έγινε αποδεκτή από τον Υφυπουργό Οικονομικών, αμμώδεις εκτάσεις προκειμένου να χαρακτηρισθούν σαν παλιός αιγιαλός θα πρέπει να αποδεικνύεται ότι αυτές καλύπτονταν από τον κυματισμό σε πρότερο χρονικό διάστημα

iii. το ΓΕΝ με τα έγγραφα με αριθμ. 544.5/445/1990/

17-07-1990, 544.5/649/90/29-11-1990, 544.5/484/92/07-08-1992, 544.5/313/94/23-05-1994, 544.5/14/94/05-01-1995, 544.5/183/95/04-04-1995 και 544.5/597/00/11-09-2000, δεν είχε συμφωνήσει για την έκδοση επικυρωτικής απόφασης σε παλαιότερες υποθέσεις, που περιλαμβάνουν και την εξεταζόμενη περιοχή, αν δεν εξετάζεται το θέμα του παλαιού αιγιαλού από την Επιτροπή.

Για υποβοήθηση του έργου της τότε Επιτροπής, είχε διαβιβάσει αεροφωτογραφίες φωτοληψίας ετών 1945, 1960 και 1974 και επιπλέον είχε ζητήσει να εξασφαλισθεί εκσκαπτικό μηχάνημα (JCB) για την μετάβαση εκπαιδευτών του ΓΕΝ από κοινού με τα μέλη της Επιτροπής ώστε να διενεργηθεί δειγματοληπτική έρευνα εδάφους με επιτόπιες τομές, δεδομένου ότι εκτός της μετακίνησης της ακτογραμμής, το αμιγώς αμμώδες της περιοχής, τα χαμηλά υψόμετρα, το άγονο και ακαλλιέργητο της περιοχής σε προηγούμενα έτη, που λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό του παλαιού αιγιαλού σημαντικό στοιχείο αποτελούν και τα ευρήματα που μαρτυρούν θαλάσσια προέλευση, που προκύπτουν από την ανάλυση των δειγμάτων του εδάφους.

iv. από την από Ιούλιο 2008 γεωλογική μελέτη των Χαρ. Γεωργίου, Δρ. Κ. Νικολακόπουλο και Δ. Μητρόπουλο, γεωλόγους του ΙΓΜΕ, η εκπόνηση της οποίας ανατέθηκε από τον τότε Δήμο Αρτεμισίου για τον καθορισμό των οριογραμμών παλαιού αιγιαλού και παραλίας στην περιοχή Ψαροπούλι και για τη σύνταξη της ελήφθησαν υπόψη η κείμενη νομοθεσία Ν. 2971/2001 (άρθρα 1,2,5), αεροφωτογραφίες που αναφέρονται σε διαφορετικές χρονικές περιόδους (1945, 1960, 1982, 1996, 2003), ορθοφωτοχάρτες 1/5000 του Υπουργείου Γεωργίας, ιζηματολογική ανάλυση δειγμάτων που ελήφθησαν από εκσκαφές που πραγματοποιήθηκαν στην περιοχή, γεωλογικός χάρτης του ΙΓΜΕ κλιμ. 1:50.000 φύλλο «ΛΙ-ΜΝΗ», μετεωρολογικά στοιχεία, τεκτονική, γεωλογία και μορφολογία της περιοχής, που αποτελούν παράγοντες που συντελούν στη διαμόρφωση της παράκτιας ζώνης, προκύπτει ότι:

- οι μεταβολές της στάθμης της θάλασσας που οφείλονται σε κλιματολογικές συνθήκες δεν επηρεάζουν άμεσα τη θέση του παλαιού αιγιαλού από το έτος 1884 και μετά, διότι αυτή έλαβε τη σημερινή της θέση με μικρές αποκλίσεις πριν από 6.000 χρόνια

- οι μακροχρόνιες ευστατικές κινήσεις, σύμφωνα με τον Lambeck κ. (1995) έχουν σαν αποτέλεσμα την ανύψωση της ευρύτερης περιοχής του κεντρικού Αιγαίου κατά τα τελευταία 6000 έτη, λόγω της τήξης των παγετώνων, με ταχύτητα περίπου 0,7 χιλιοστά ανά έτος. Επομένως κατά τα τελευταία 124 έτη (1884-2008) υπήρξε άνοδος της περιοχής κατά 8,7 εκατοστά περίπου, μέγεθος που προφανώς ελάχιστα επηρέασε τη θέση του παλαιού αιγιαλού λόγω ευστατισμού.

- η τεκτονική δράση στην περιοχή είναι έντονη από το Μειόκαινο μέχρι σήμερα. Η ευρύτερη περιοχή λόγω των τεκτονικών κινήσεων βρίσκεται σε ένα καθεστώς ανόδου που πιστοποιείται από την ύπαρξη ποτάμιων αναβαθμίσεων στο ρέμα Ασπροπόταμος, που εκβάλλει στην Ν.Α. άκρη του όρμου Ψαροπούλι (εκτός εξεταζόμενης περιοχής με την παρούσα). Οι ανοδικές αυτές κι-

νήσεις δεν φαίνεται να έχουν δράσει κατά το πρόσφατο παρελθόν, γεγονός που επιβεβαιώνεται από την απουσία καταγραφής ενός μεγάλου σεισμικού γεγονότος σε ιστορικούς χρόνους που να συνδέεται με απότομη μεταβολή στις ακτές.

- όσον αφορά την αλληλεπίδραση ξηράς-θάλασσας στην υπό μελέτη περιοχή, φαίνεται ότι αυτή δεν παίζει σπουδαίο ρόλο στην διαμόρφωση του παλαιού αιγιαλού. Η δράση του κυματισμού και των ρευμάτων στην περιοχή αν και έντονη εξ αιτίας των ισχυρών ανέμων στους οποίους είναι εκτεθειμένη η περιοχή με την συνεπακόλουθη διάβρωση των ακτών, φαίνεται ότι είναι σε ισορροπία με την ικανοποιητική προσφορά ιζημάτων από την ξηρά προς τη θάλασσα. Ακόμη και στις εκβολές των χειμάρρων κατά μήκος των ακτών της περιοχής δεν παρατηρείται καμία σημαντική απόθεση ιζημάτων και δημιουργία προσχώσεων.

- η εικόνα της μορφολογίας της περιοχής μελέτης, όπως προκύπτει από τις Α/Φ διαφόρων χρονολογικών περιόδων που μελετήθηκαν από το 1945 έως το 2003 είναι σχεδόν αμετάβλητη (εκτός ελαχίστων τοπικών και μικρών διαφορών), γεγονός που δηλώνει ότι η γεωμορφολογική εικόνα της περιοχής μελέτης δεν έχει υποστεί μεταβολές από το 1884 μέχρι σήμερα πέραν των μεταβολών που οφείλονται στις ανθρώπινες παρεμβάσεις που έχουν γίνει κατά τα τελευταία 20-30 χρόνια και αφορούν κυρίως την ισοπέδωση θινών, παρεμβάσεις όμως που δεν έχουν επηρεάσει τη θέση και τη μορφή του αιγιαλού.

- κατά συνέπεια ο παλαιός αιγιαλός από το έτος 1884 και μετά παραμένει αμετάβλητος, βρίσκεται ελαφρώς προς τα κατάντι της γραμμής των θινών, και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να βρίσκεται προς τα ανάντι αυτών, διότι τότε η διάβρωση θα τις είχε καταστρέψει και δε θα μπορούσαν να εντοπισθούν σήμερα. Εξάλλου από την ιζηματογενή και χημική ανάλυση των δειγμάτων που ελήφθησαν κατά την εκσκαφή σε χαρακτηριστικές θέσεις εντός του προτεινόμενου από το ΓΕΝ παλαιού αιγιαλού, προκύπτει ότι σε όλη την περιοχή «Ψαροπούλι» κυριαρχούν οι πολύ καλά ταξινομημένοι χονδρόκοκοι και μεσόκοκοι άμμοι που παρουσιάζουν παρόμοια ποιοτική και ποσοτική σύσταση και συνίστανται από λιθοκλάστες σε ποσοστό 60%, προερχόμενοι από θραύσματα οφιολιθικών, ανθρακικών, κερατολιθικών και χαλαζιακών πετρωμάτων που εμφανίζονται στην ευρύτερη περιοχή μελέτης, κρυσταλλοκλάστες σε ποσοστό 35% από κρυσταλλικά θραύσματα χαλαζία, αστρίους, μαρμαρυγία και βαρέα ορυκτά και άλλα συστατικά σε ποσοστό μικρότερο του 5% που περιλαμβάνει φυτικές ίνες λιθικά συσσωματώματα, βαρέα και μεταλλικά ορυκτά με χαρακτηριστική την πλήρη απουσία κελυφών ή θραυσμάτων αυτών θαλάσσιας προέλευσης. Η μικρή παρουσία ιόντων χλωρίου που πιστοποιήθηκε κατά την χημική ανάλυση του ύδατος, που ελήφθη από τις εκσκαφές που συνάντησαν τον υδροφόρο ορίζοντα, σημαίνει ότι ο υδροφόρος ορίζοντας της περιοχής έχει υψηλή υδροστατική πίεση και δεν επιτρέπει την είσοδο και την ανάμιξη θαλασσινού νερού.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι αμμόδεις θίνες, το όριο των οποίων έχει περαστεί στο παρόν διάγραμμα από Α/Φ του 1960, είναι αιολικής προέλευσης και έχουν σχηματισθεί με τη μεταφορά της άμμου με τη δράση των πολύ ισχυρών ανέμων από την εναέρια παραλία προς τα ανάντι, η οποία καλύπτει και επικάθεται στα υποκείμενα στρώματα, δεδομένων δε όλων των άλλων στοιχείων που παραθέτονται στην προαναφερόμενη Έκθεση του ΙΓΜΕ δεν είναι δυνατόν να υποστηριχθεί και να αποδειχθεί με γεωλογικά, γεωφυσικά ή ωκεανογραφικά στοιχεία ότι υφίσταται παλαιός αιγιαλός στην εξεταζόμενη περιοχή, εφόσον από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι η θάλασσα κατά το παρελθόν και τουλάχιστον από το έτος 1884, κάλυπτε έστω και περιοδικά την περιοχή.

Επομένως καθορίζει οριογραμμή αιγιαλού σχεδόν στο προς τη θάλασσα όριο της παραλιακής οδού, που συμπίπτει με το όριο της φυτοκάλυψης, όπως παρατηρήθηκε στις Α/Φ φωτοληψίας 1945 και 1960 (προς τα ανάντι της προτεινόμενης από το ΙΓΜΕ οριογραμμής) και εσώτερον αυτής προς τη χέρσο στα σημεία που η παραλιακή οδός παρουσίαζε υποσκαφές από τη δράση του κυματισμού.

10. Για τον καθορισμό της οριογραμμής παραλίας η Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη τις διατάξεις των άρθρων 1 (παρ. 2), 2 (παρ. 3) και 7 του Ν. 2971/2001 και συνεκτιμώντας τα δεδομένα, ότι δηλαδή:

- πρόκειται για περιοχή που λόγω της γεωγραφικής της θέσης και μορφολογίας παρουσιάζει χαρακτήρα παραλιακό, τουριστικό και παραθεριστικό

- διέπεται από τις πολεοδομικές διατάξεις της εκτός σχεδίου και υφίσταται παραλιακή οδός χαρακτηρισμένη ως δημοτική, όπως προαναφέρθηκε, μέσου πλάτους 7μ., που έχει διανοιχθεί κατά τμήμα εντός αιγιαλού, εμφανίζοντας για το λόγο αυτό υποσκαφές και ενδεχόμενους κινδύνους για την ασφάλεια των διερχομένων τροχοφόρων

προτείνει τη δημιουργία ζώνης παραλίας, κυμαινόμενου πλάτους 10μ - 18μ, που θεωρείται απαραίτητη για την επικοινωνία ξηράς και θάλασσας καθώς και για την εξυπηρέτηση άλλων κοινωφελών σκοπών (έργα υποδομής και ανάπλασης) και συμπεριλαμβάνει τον ήδη διανοιγμένο προ πολλών ετών παραλιακό δρόμο.

Ύστερα από τα παραπάνω η Επιτροπή, αποφασίζει:

1) Καθορίζει για πρώτη φορά επί του παραπάνω από Ιανουαρίου 2016 τοπογραφικού διαγράμματος σε μια πινακίδα, με αρ. σχ. 1:

α. Την οριογραμμή του αιγιαλού με κόκκινη συνεχή πολυγωνική γραμμή με στοιχεία 1, 2,.....,6, 7,.....14, 15 της οποίας οι κορυφές εξασφαλίζονται με συντεταγμένες εξαρτημένες από το κρατικό τριγωνομετρικό δίκτυο σε Εγκάρσια Μερκατορική Προβολή στο Ελληνικό Γεωδαιτικό Σύστημα Αναφοράς 1987 (ΕΓΣΑ '87).

β. Την οριογραμμή της παραλίας με κίτρινη συνεχή πολυγωνική γραμμή με στοιχεία 1', 2',.....,6',7',....10', 11' της οποίας οι κορυφές εξασφαλίζονται με συντεταγμένες από το κρατικό τριγωνομετρικό δίκτυο σε Εγκάρσια Μερκατορική Προβολή στο Ελληνικό Γεωδαιτικό Σύστημα Αναφοράς 1987 (ΕΓΣΑ '87).

Η οριογραμμή παραλίας καθορίζεται, κατά τέτοιο τρόπο ώστε να συμπεριλαμβάνεται ο ήδη διανοιγμένος παραλιακός δρόμος με κυμαινόμενο πλάτος δέκα (10) - δεκαοκτώ (18) μέτρων από αυτή του αιγιαλού, για να εξυπηρετηθούν οι σκοποί της παρ. 2 του άρθρου 1, της παρ. 3 του άρθρου 2 και της παρ. 1 του άρθρου 7 του Ν. 2971/2001.

2) Αποφαίνεται ότι δεν υπάρχει παλαιός αιγιαλός, όπως προέκυψε από την από έτους 2008 γεωλογική μελέτη του ΙΓΜΕ.

3) Υπάρχουν στη ζώνη παραλίας κατασκευές (περιφράξεις, μάντρες κ.λπ.) που δεν εξαιρούνται από αυτή.

Η Επιτροπή

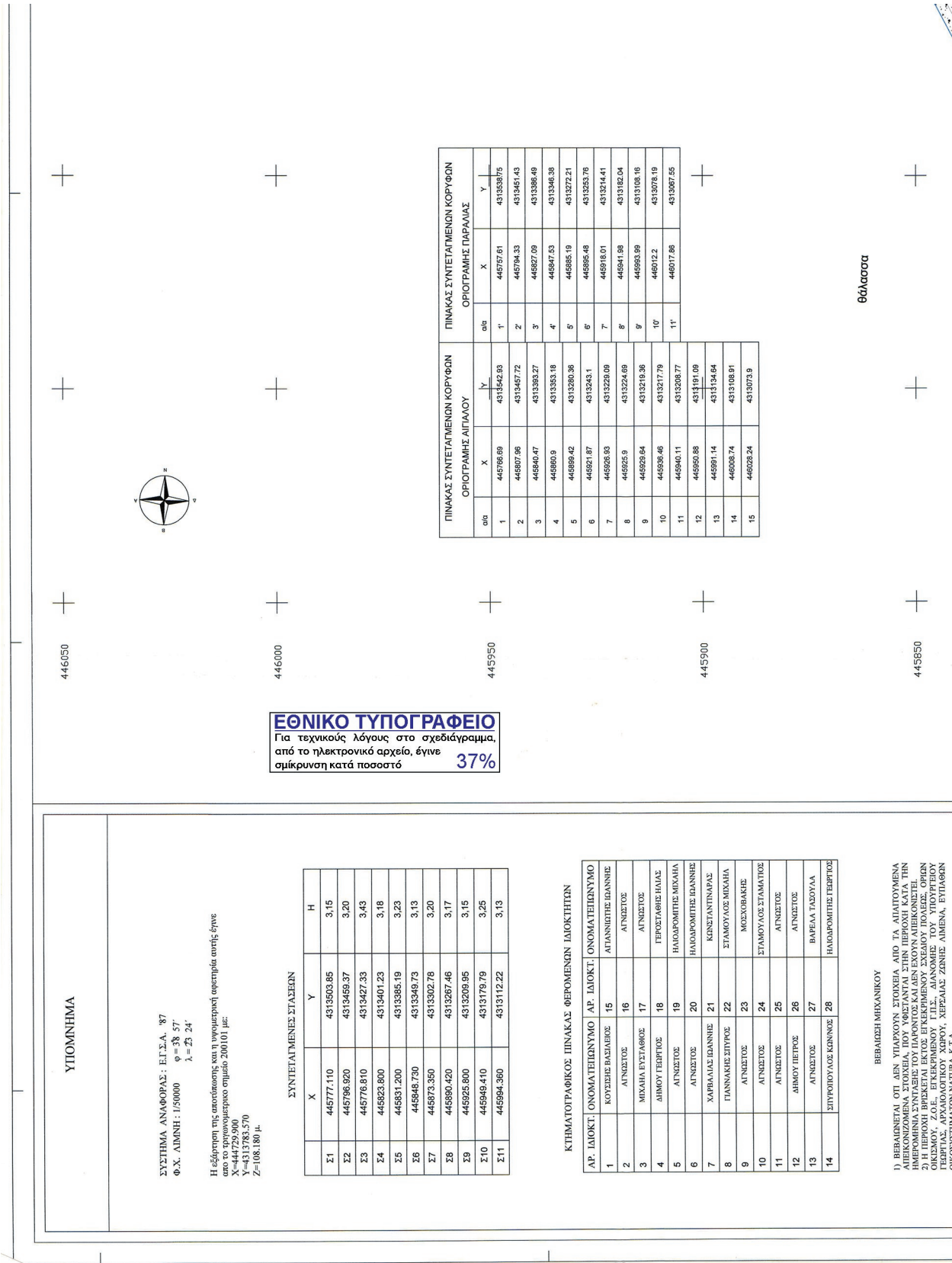
Η Πρόεδρος

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΡΟΚΑΚΗΣ

Τα Μέλη

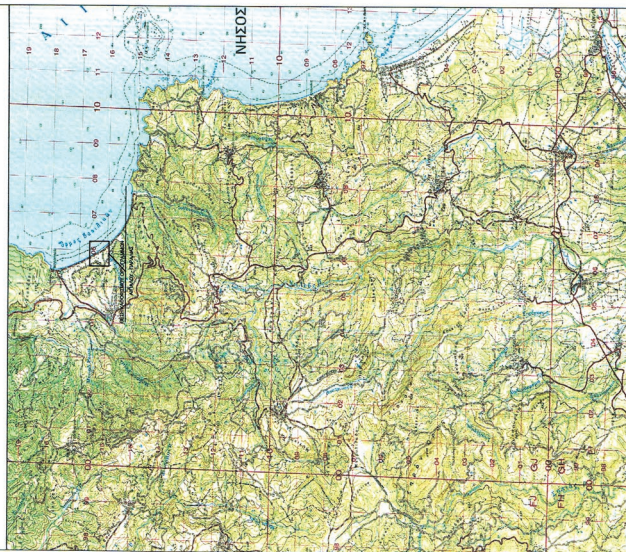
ΣΩΤΗΡΗΣ ΔΑΝΙΚΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΕΡΒΑΣ

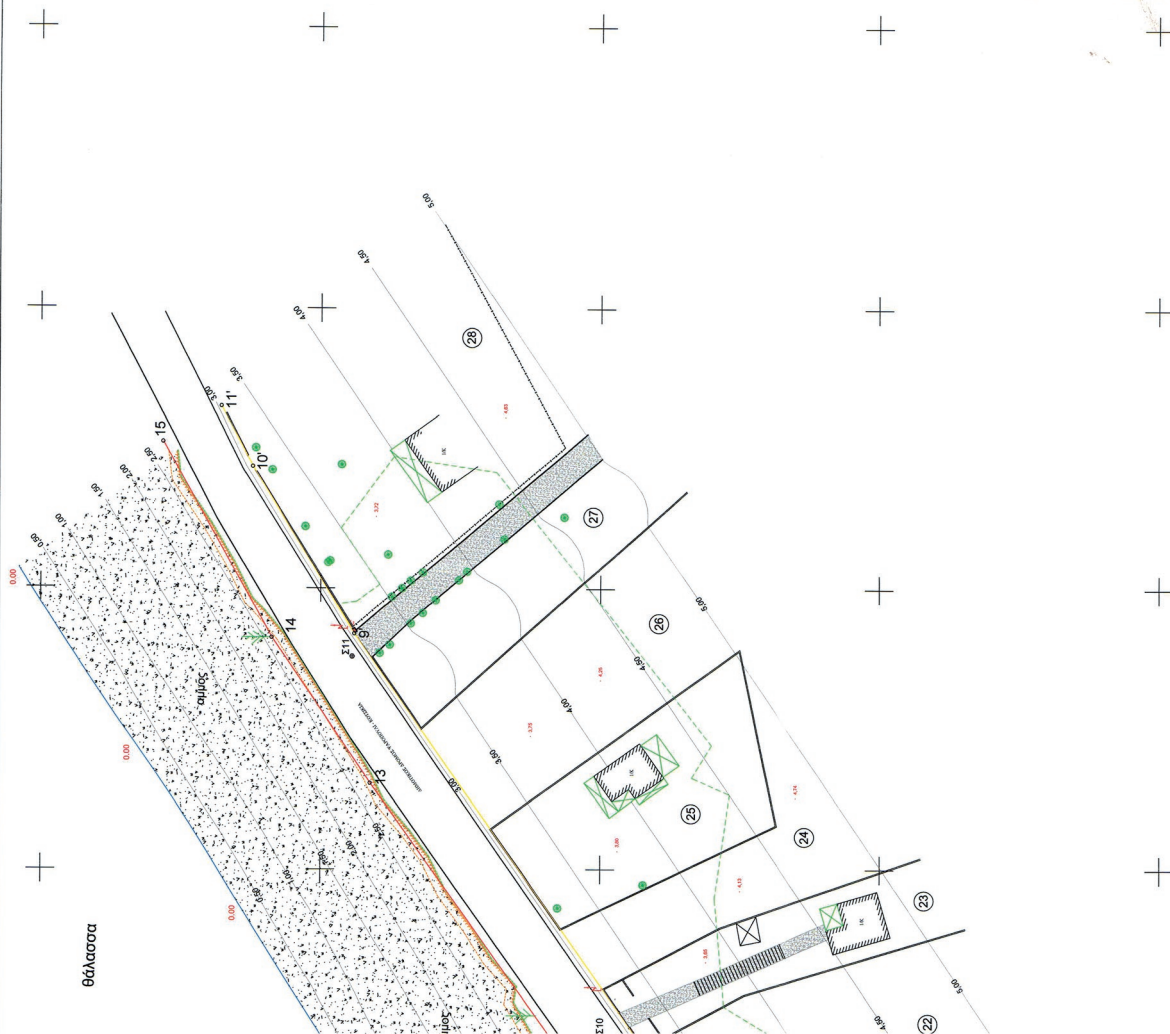

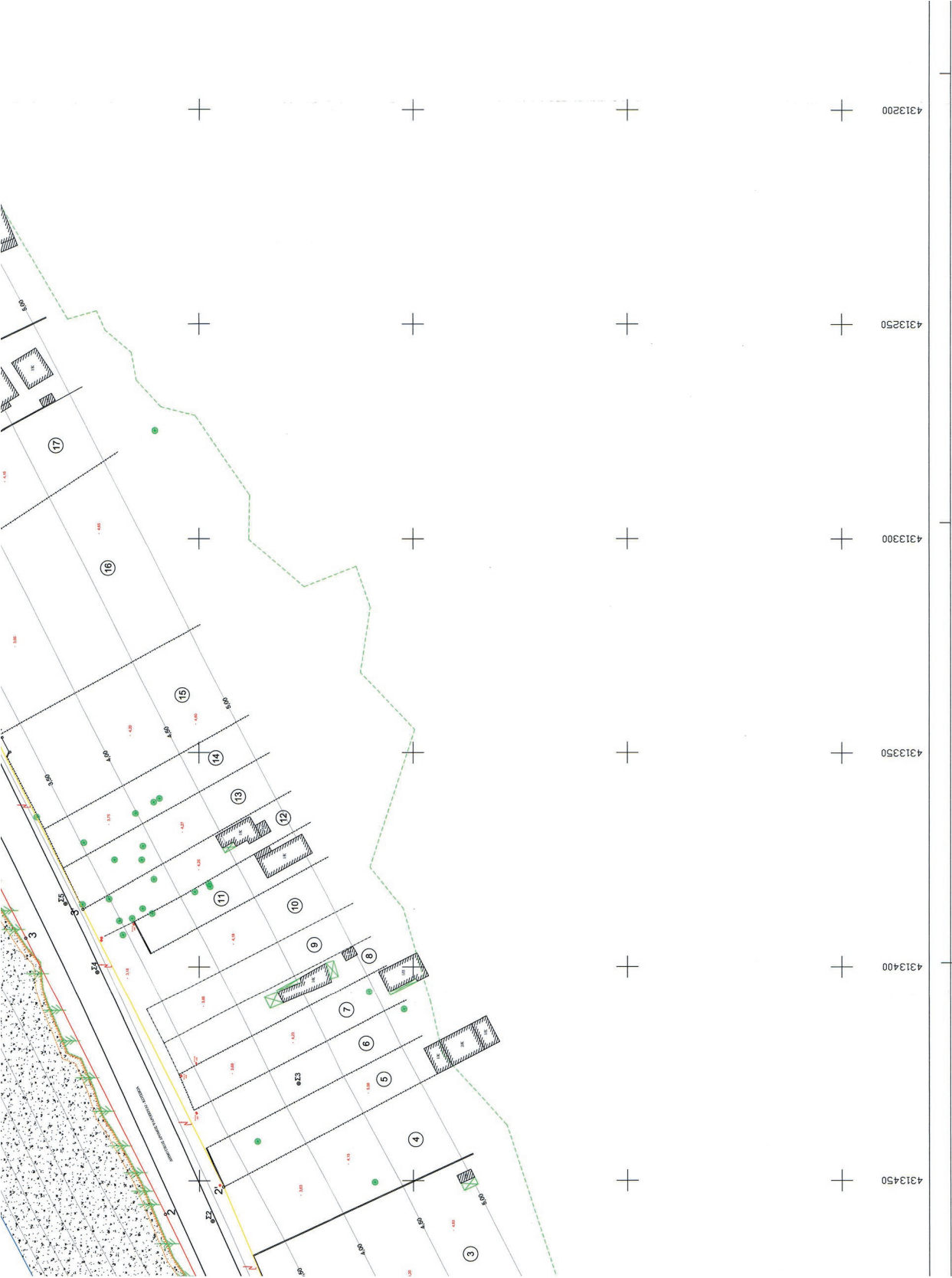

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΧΑΡΤΗΣ Γ.Υ.Σ. ΚΑΙΜΑΚΑΣ 1:50.000 (ΛΙΜΝΗ)

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΙΤΑΛΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΤΟΥ
ΑΡΘΡΟΥ 3 ΤΟΥ Ν. 2971/2001 (ΦΕΚ 285Α/19-12-2001)

1. ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΟΜΕΥΕΙ ΤΗΝ ΑΠΟ
..... ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.
2. ΜΕ ΕΡΥΘΡΑ ΣΥΝΕΧΗ ΠΟΛΥΤΙΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ, Η ΟΠΟΙΑ ΕΧΕΙ
ΚΟΡΥΦΕΣ 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15 ΚΑΘΟΡΙΖΕΤΑΙ Η
ΟΡΙΟΓΡΑΜΜΗ ΑΙΤΑΛΟΥ.
- ΜΕ ΚΙΤΡΙΝΗ ΣΥΝΕΧΗ ΠΟΛΥΤΙΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ, Η ΟΠΟΙΑ ΕΧΕΙ
ΚΟΡΥΦΕΣ 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11 ΚΑΘΟΡΙΖΕΤΑΙ Η ΟΡΙΟΓΡΑΜΜΗ
ΠΑΡΑΛΙΑΣ.
- Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΕΝ ΔΙΑΠΕΤΙΣΕ ΤΗΝ ΥΠΑΡΧΗ ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΤΑΛΟΥ
ΠΟΥ ΝΑ ΤΕΚΜΗΡΙΩΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟ
ΑΛΛΑ ΑΠΟΔΕΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΛΟΓΟ ΑΥΤΟ ΔΕΝ
ΚΑΘΟΡΙΖΕΤΑΙ ΟΡΙΟΓΡΑΜΜΗ ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΤΑΛΟΥ.
3. ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΟΡΥΦΩΝ ΤΩΝ ΚΑΘΟΡΙΖΟΜΕΝΩΝ ΟΡΙΟΓΡΑΜΜΩΝ
ΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΜΕ ΚΑΡΤΕΛΙΑΝΕΣ ΣΥΝΤΕΤΑΓΜΕΝΕΣ ΤΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΓΕΩΔΑΙΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΑΝΑΘΡΩΣ 1987 (Ε.Γ.Σ.Α.
'87), ΟΠΩΣ ΑΝΑΤΡΑΦΟΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΕΠΕΞΥΝΑΙΤΟΜΕΝΟ, ΣΤΟ ΠΑΡΟΝ,
ΠΙΝΑΚΑ.
4. ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΟΡΙΟΓΡΑΜΜΗΣ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΚΑΘΟΡΙΖΕΤΑΙ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΘΟΥΝ ΟΙ
ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΠΑΡ. 2 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 1 ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡ. 3 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 2

[illegible]